

Fra bogen: Knap gylpen Freud af Lissy Holtegaard, Hønsetryk 1981

Falske anmeldelser

Der tales en del om »alle de falske anmeldelser«, der forekommer i disse sager, men det må siges, at det er meget overdrevet. I dag, hvor vi har fri abort og sikker prævention, er der kun få grunde til at anmelde en falsk voldtægtssag. Tilbage er så det rene hævnmotiv, og jeg er *aldrig* selv stødt på det. Jeg kender et enkelt tilfælde med en kvinde, som anmeldte sig voldtaget, for at hævne sig på sin mand, som havde flirtet med en anden kvinde, som han var gået hjem med, mens han havde ladet sin kone gå alene hjem midt om natten. Men her var der altså ikke tale om, at hun ville hævne sig ved at sigte nogen, kun om, at hun ville give manden dårlig samvittighed.

Jeg kender et andet tilfælde med en kvinde, som var under åndssvageforsorg. Hun havde været ude for at more sig, mens hun egentlig skulle have været på sin arbejdsplads. Hun var bange for at sige, hvor hun havde været og fandt på en historie om, at hun var blevet voldtaget.

Det tredje tilfælde, jeg kender, var en ung pige på 15 år fra et meget religiøst, fanatisk hjem, som havde været sammen med en dreng for første gang. Da hun blødte voldsomt, turde hun ikke komme hjem. Hun fandt derfor, at hun til sidst var nødt til at tage hjem, på en historie om, at hun var blevet voldtaget, for at undgå revselse.

Det er de tre tilfælde af falske voldtægtsanmeldelser jeg personlig har kendskab til gennem 15 år i politiet, og de to tilfælde synes jeg ærlig talt ikke man kan laste os kvinder for. Det var andres fordømmelse af dem, og deres angst for denne fordømmelse og straf, der førte til den falske voldtægtsanmeldelse og ikke et hævnmotiv.

Og når det er sagt, er det også vigtigt at få med, at jeg kender lige så mange sager, hvor man fra politiets side var overbevist om, at her var tale om en falsk anmeldelse, men det viste sig, at det ikke var tilfældet.

Jeg husker specielt en sag, hvor en kvinde blev voldtaget i sit hjem ved at en mand trængte ind til hende. Hun havde ryddet op i lejligheden, vasket sit tøj, og kom først dagen efter i stedet for midt om natten. Man var overbevist om, at det var noget hun fandt på, men ved forhøring i ejendommen overførte fortalte et vidne, at han fra sin altan havde set manden bryde ind til kvinden, og også hørt hende give et skrig fra sig, men han havde ikke tillagt det nogen betydning. Troede, det var et glædesskrik over at se en god ven. Senere så han manden løbe fra stedet og begyndte at ane uråd.

Hvis man ikke havde foretaget denne forhøring – en ting som meget tit udelades på grund af tidspres – ville denne kvinde være blevet sigtet for falsk anmeldelse.

En anden sag, jeg husker, handlede om en ung pige, som havde været ude til fest, og på vejen hjem blev hun overfaldet, trukket ind i noget buskads og voldtaget. Det blev ved lægeundersøgelsen fastslået, at hun havde været udsat for fuldbyrdet voldtægt, og at hun havde været jomfru. Ingen troede hendes forklaring. Alle var overbeviste om, at hun havde været sammen med en jævnaldrende og nu ikke turde sige det. Ved en nøje gennemgang af hele sagen fandt man ud af, at hun kun havde været sammen med piger, og i det hjem, hvor pigerne havde festet havde forældrene været hjemme hele tiden. Hun havde haft så kort tid alene undervejs fra festen til sit hjem, at forholdet kun kunne være foregået som hun forklarede.

Mytternes magt

Nogen af de myter, som spiller ind specielt i voldtægtssager er:

- 1) At mænd har så stærk en seksuel drift, at de ikke kan gøre for det, hvis de voldtager, for deres dyriske drift tog helt magten fra dem og gør deres handling unskydlig. Det er smart fundet på af mændene. Ved at forklare det som noget biologisk, så kan de naturligvis ikke drages til an-